

Witaj w Królestwie Rotrii! Zaloguj się lub zarejestruj.

[Zaloguj się](#)

Poniedziałek, 26 Lut



PAŃSTWO KOŚCIELNE ROTRIA PATRIMONIUM SANCTI PAULI

Aktualności: [Rejestracja wyłączona. Państwo Skarlandzkie w dniu 8 marca 2017 roku zakończyło swe istnienie, dziękujemy za wspólnie spędzony czas.](#)

[Strona główna](#) [Pomoc](#) [Zaloguj się](#) [Rejestracja](#)

» **POZOSTAŁE** » **Archiwum** » **Państwo Kościelne Rotria** » **Seminarium Duchowne** » **Lekcje (Moderator: Juan Bautista Aldobrandini)** »
3 - Lekcje historii Rotrii

[« poprzedni](#) [następny »](#)

Strony: [1] [Do dołu](#)

[DRUKUJ](#)

Autor

Wątek: 3 - Lekcje historii Rotrii (Przeczytany 168 razy)

Juan Bautista Aldobrandini

Moderator
Zasłużony mieszkaniec



Wiadomości: 183

Noli timere; tantummodo crede!



3 - Lekcje historii Rotrii
« **dnia:** Niedziela, 19 Kwi 2015, 21:21:47 »

Historia Rotrii

Jak większość mikronacji, Państwo Kościelne Rotria posiada *dwie historie*: tą prawdziwą, **realną**, tj. od założenia pierwszych stron internetowych czy forów, aż po dzień dzisiejszy, oraz fikcyjną, **wirtualną** – sięgającą czasów wczesnego średniowiecza. Niniejsza lekcja skupia się na historii realnej, do historii wirtualnej nawiązując jedynie nieznacznie.

Historia wirtualna Państwa Kościelnego Rotria zaczyna się w **550 roku** naszej ery, kiedy to grupa sześciu chrześcijańskich mnichów z **św. Klemensem Gottem** na czele. ląduje na Kontynencie Wschodnim i przemierzając Kontynent dociera na ziemię zamieszkaną przez pogańskie plemię **Gordenów**. Mnisi z czasem zdołali dokonać wielkiego dzieła chrystianizacji ziem. Kiedy zaś wymarła dynastia wodzów plemiennych, starszyzna plemienna postanowiła o oddaniu władzy przywódcy owych sześciu mnichów, cenionego przez wzgląd na niespotykaną mądrość – **Linusowi**. Linus ogłosił powstanie **Wolnego Państwa Rotrii** i koronował się na **pierwszego Patriarchę Rotrii**.

Rotria brała czynny udział w międzynarodowej polityce, angażując się w spory, prowadząc wojny, ale także działając w ramach mediacji pokojowych i obrony przed obcymi atakami. Przechodziła różne koleje losu, w toku dziejów zmieniając nawet swój ustrój na świecką monarchię, która z księstwa urosła do rangi cesarstwa.

Burzliwe dzieje rotryjskiego państwa doprowadziły ostatecznie do tego, iż w początkach wieku XX Państwo Kościelne uzyskało obecny kształt terytorialny. Władane przez Patriarchów, nadal pozostawało siedzibą Kościoła. Nie obejmował on jednak swym zasięgiem wszystkich państw ościennych – istniały Kościoły narodowe m. in. w Austro-Węgrzech, Surmenii czy Tyrencji.

Historia realna zaczyna się **27 czerwca 2007 r.** Tego dnia oficjalnie połączyły się trzy Kościoły: **Surmeński Kościół Chrześcijański, Katolicki Kościół Tyrencji i Kościół Austro-Katolicki**. Utworzyły one **Kościół Rotryjsko-Chrześcijański**, który z czasem ewoluował w Kościół Rotryjsko-Katolicki i wreszcie – Kościół Rotryjski, istniejący do dziś.

Trzy łączące się Kościoły podjęły decyzję o utworzeniu **Państwa Kościelnego Rotria**. Miało być ono siedzibą kościelnych władz. Powołano zatem państwo do istnienia i wybrano pierwszego (realnie) Patriarchę: Jego Wielbność **Victora I** (Victor Surmun, wcześniej R’otr Surmeńskiego Kościoła Chrześcijańskiego; obecnie Viktorjos Paulosigos apo Zep). Jego Wielbność abdykował po miesiącu rządów, dnia **28 lipca 2007 roku**. Jego następcą wybrano Gregora Richarda von Kaisera, który przyjął imię **Innocentego I** (29 lipca). Pontyfikat tego Patriarchy doprowadził do wzmocnienia międzynarodowej pozycji Rotrii, oraz m.in. spisania Kodeksu Prawa Kanonicznego. Rządził przez 3 miesiące, tyle bowiem trwał wówczas pontyfikat Patriarchy. Następcą Innocentego I został Luis Adonju – przyjął on imię **Piusa I**. Niestety, początek jego pontyfikatu przypadł już na okres, w którym Państwo Kościelne opuściło wielu znamienitych obywateli – m.in. kardynał Witold Strzałkowski, jeden z założycieli Rotrii, oraz kardynał Hans von Lezner, prawa ręka Patriarchów. Pius I abdykował zatem po kilku dniach. Jego następcą, Gregor Richard von Kaiser, panujący pod imieniem **Klemensa I**, nie zdołał ocalić Stolicy Apostolskiej i również zrzekł się korony po kilku dniach rządów. Władza przeszła w ręce Kamerlinga Victora de Zepp (dawnego Victora Surmuna; został adoptowany przez króla Surmenii). Jako **Regent-Dyktator** rządził on aż do **28 listopada 2007 roku**, kiedy to w porozumieniu z pozostałymi, żyjącymi jeszcze obywatelami Rotrii ogłosił jej upadek. Tak przestała istnieć I Rotria.

Upadłe Państwo Kościelne wskrzeszono po ośmiu miesiącach. Karl Gregor Richard von Habsburg, dawniej znany jako Gregor Richard von Kaiser, **15 marca 2008 roku** został koronowany na kolejnego Patriarchę Państwa Kościelnego Rotria i przyjął imię **Klemensa II**. Tak powstała **II Rotria**. Pontyfikat Patriarchy miał trwać sześć miesięcy – tyle też trwały rządy Jego Świątobliwości Klemensa II. Zreorganizowano w tym czasie władze Państwa Kościelnego, podpisano na nowo konkordaty – Stolica Apostolska stanęła na nogi.

Następcę Klemensa II wybrało Konklawe w osobie kardynała Xardasa von Griningen (obecnie: Marco Sforza). Pod imieniem **Aleksandra I** rządził on pięć miesięcy, po czym podpisał akt renuntiatio, tj. abdykacji Patriarszej. Przyczyną abdykacji była sytuacja w życiu realnym, która uniemożliwiała sprawne rządzenie Rotrią.

Następcą Aleksandra I został jego poprzednik, tj. kardynał von Habsburg, przyjąwszy imię **Sykstusa I**. Władał on pełne sześć miesięcy. Po zakończeniu pontyfikatu został wybrany ponownie i miał władać jako **Sykstus II**. W drodze na koronację zasłabł, a po przewiezieniu do szpitala i operacji zmarł.

Konklawe zebrało się ponownie, osadzając na tronie prawą rękę i poprzednika Sykstusa, kardynała Marco de Zepp (wcześniej: Xardas von Griningen). Patriarcha ten władał jako **Hadrian I** przez pełne trzy miesiące. Jego następcą kolegium kardynałów wybrało księcia kardynała Lorenzo de Medici, który przyjął imię **Piusa II** i sprawował swą władzę przez pełne sześć miesięcy (został bowiem po pierwszej, trzymiesięcznej kadencji wybrany ponownie).

Po upływie jego pontyfikatu obrano następcę w osobie księcia kardynała honorowego Michaela von Lichtensteina,

który przyjął imię **Celestyna I**. Pontyfikat tego Patriarchy wiąże się z początkiem tzw. fabularyzacji. Kościół Rotryjski odszedł od chrześcijaństwa i starał się stworzyć własną, fikcyjną religię. Zmieniła się hierarchia rotryjska, pojawiły się Kręgi Wtajemniczenia i inne nowości, które początkowo cieszyły się poparciem Rotryjczyków. Z czasem jednak zaczął się rodzić opór. Po upływie pontyfikatu Celestyn I został wybrany ponownie, nie zmieniając swego imienia. Panował tym razem trzy miesiące (tyle wtedy wynosiła kadencja Patriarchy).

Jego następcą grono elektorów obrało księcia kardynała Cosimo de Medici, który objął tron jako **Leon I**. Kolejne Konklawe Patriarchą obrało jego ojca, księcia kardynała Lorenzo de Medici, który objął tron jako **Aleksander II**. Po trzech miesiącach pontyfikatu tego Patriarchy wybrano jego następcę w osobie księcia kardynała Cosimo de Medici, który przyjął imię **Ewarysta I**.

Rządy tych trzech Patriarchów to powolny wzrost niechęci wobec fabularyzacji i spadek aktywności obywateli Stolicy Apostolskiej. Część duchownych ostatecznie wypowiedziała Patriarsze posłuszeństwo. Czas ten i wydarzenia są znane jako **schizma gnieźnieńska** (od miejsca obrad soboru, na którym zebrali się opozycjoniści).

Kolejne Konklawe, które zebrało się trzy miesiące później, wybrało go ponownie – zmienił jednak imię i tym razem władał jako **Innocenty III**.

Po następnych trzech miesiącach Konklawe wybrało znów księcia kardynała Lorenzo de Medici, który zasiadł na tronie rotryjskim pod imieniem **Aleksandra III** i sprawował władzę do 16 marca 2013 roku. Konklawe trwające jeden dzień wybrało na nowego Patriarchę kardynała Franciszka von Habsburga, który przyjął imię **Sykstus III**, a jego pontyfikat zakończył się 17 września 2013 roku. Na następnego Patriarchę elektorzy wybrali kardynała Cesare de Medici, zasiadł on na tronie jako **Pius III**. Ten oto Patriarcha zakończył obrady Soboru Trydenckiego II, który umocnił Kościół i Stolicę Apostolską.

Po spokojnych rządach Piusa III, którego pontyfikat zakończył się 20 marca, kardynałowie dokonali wyboru nowego Patriarchy. Pierwszy raz w historii Rotrii został nim kandydat z po za Kolegium Kardynalskiego. Został nim biskup **Tommaso Domenico Mancini**, dominikanin, który przyjął sobie imię **Innocentego IV**. O jego elekcji świat dowiedział się 24 marca 2014 roku.

Pontyfikat Innocentego III to czas, kiedy zdecydowano się na powrót do korzeni – do Rotrii chrześcijańskiej. Na łono Kościoła powrócili ci, którzy wypowiedzieli Patriarsze posłuszeństwo. Reformy doprowadziły do uchwalenia nowej ustawy zasadniczej, Bulli Exsurge Domine, która ze zmianami obowiązuje do dziś. Kościół Rotryjski **powrócił do chrześcijaństwa**, przywrócono też starą hierarchię kościelną – zajął się tym **Sobór Florencki**, zwołany przez Jego Świątobliwość Innocentego III. Później **I Synod Plenarny w Pałacu Kwirynalskim** ostatecznie uregulował sprawy dotyczące Kościoła Rotryjskiego i jego funkcjonowania, które to zasady obowiązują do dziś.

 Zapisane

Juan Bautista kardynał Aldobrandini FSSPA

*Hrabia Bergamo
Rektor Królewskiej Akademii Skarlandu, Uniwersytetu Rotryjskiego oraz Profesor prawa*



Strony: [1] **Do góry**

DRUKUJ

« poprzedni następny »

» **POZOSTAŁE** » **Archiwum** » **Państwo Kościelne Rotria** » **Seminarium Duchowne** » **Lekcje (Moderator: Juan Bautista Aldobrandini)** » **3 - Lekcje historii Rotrii**

Skocz do: